

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Diues etiam, quia voluptarius fuit, damnatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

horum, sed, erat quidem diues. Quid magnum est? diues erat, de suo diues erat. Cui aliquid tulerat? an forte illi auferret, & Dominus de illo reticeret, & personam eius acciperet, si crimina eius absconderet, qui nobis dicit: Nolite personaliter iudicare? Si vis ergo audire crimen diuitis illius, noli amplius quarere, quam audis à veritate. Diues erat, qui induebatur purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendide. Quod ergo eius crimen? Iacens ante ianuam ulcerosus, & non aditus. Hoc enim aperte de illo dictum est, quod immisericors erat. Numquid enim, charissimi, si pauper ille ante ianuam iacens sufficientem panem à diuite acciperet, diceretur de illo, quia cupiebat saturari de micis, quae cadebant de mensa diuitis? Propter hanc solam inhumanitatem, qua contemnebat pauperem ante ianuam suam iacentem, nec congrue dignèq; pascebat, mortuus est, & sepultus est. Et cum apud inferos in tormentis esset, leuauit oculos suos, & vidit pauperem in sinu Abrahae. Et quid multis immorer? Desiderauit guttam, qui non dedit micam. Nonne accepit iustam sententiam, qui non dedit crudeli auaritia? Si haec ergo poena est auarorum, quae poena raptorum?

X.

Tertia causa ab eodem epulone diuite trahitur. Nam et si diuitiae neque peccata sunt, neque culpabiles, vt rectè docuit Augustinus, neque prosperitas crimen haberi potest, cum à Deo sit, tamen inter diuitis illius elogia damnationis, ab Abrahamo etiam illud profertur, quia recepit bona in vita sua. Quapropter D. Basilius in haec verba exclamat: *Timeo exemplum diuitis. illum delicta vitae igni tradiderunt, non ob iniustitiam.* Verum est, immisericors fuit, sed non haec sola causa indicatur supplicij. Opulentia illi etiam, & festiuus fortunæ vsus, & fauor auri, & splendor purpuræ, & apparatus epularum, denique magnæ annonæ voluptatis obijcitur. Hæc enim sunt, quæ Lazaro defuerunt, & diuiti illi superfuerunt, quæq; ille, si quid fortasse bene meruit, pro meritis suis in hac vita recepit. Quin hoc elogium damnationis, etiam Christus ipse non dissimulauit: *Va vobis diuitibus, inquit, quia habetis consolationem vestram; va vobis, qui saturati estis; va vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis.* Quid ita? an non ille diuitias condidit? an non epulas creauit? an purpuram non fecit? Aut fortasse peccatum est, habere, quod supremus rerum Dominus donauit? Nequaquam. Sed delictum est, possidere, quod alijs erat distri-

S. Basl. hom.
3. de ieiun.

Luc. 6.

distribuendum; sacrilegium est, ad Dei ignominiam usurpare; quod ad illius honorem & gloriam erat usurpandum. Quamquam etiam copia rerū scelus non sit, tamen ut suprā docui, ea vel fundamentum, vel ædificium est scelerum ac vitiorum. Compendium est vituperationis, fortunatum dici, & simul non etiam misericordem, beneficum, liberalem, patrem pauperum, sobrium, iustum, & munificum esse: quia titulus opulentia, sine virtute, est omnium criminum index, & procurator voluptatis. Quid porro voluptas pariat, ex illa sententia discitur: *Quantum glorificauit se, Apoc. 18. 76 & in delictis fuit; tantum date illi tormentum & luctum.*

Quarta causa, quia uti iustitia cælo digna est, ita iniquitas inferno. *Mand' astabo tibi, & videbo*, ait Propheta. Quid videbis, d' Videns? *quoniam non Deus volens iniquitatem tuas. Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.* At, iuxta commune adagium, diues plerumq; aut iniustus, aut iniusti hæres est. Quid ergo mirum, si diuitiæ dicantur esse magna occasio aternæ damnationis? cū & ab Ethnicis irritamenta malorum appellentur? & Iacobus Apostolus dicat: *Agite nunc diuites, Iac. 5. 1. plorate ululantes in miseris vestris, qua aduenient vobis. Diuitia vestra putrefacta sunt; & vestimenta vestra à tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum aruginauit, & arugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras, sicut ignis. Theaurizastis vobis iram in nouissimis diebus.* Quam veritatem D. Gregorius hoc luculento exemplo confirmat. Femina ex illis vna, quibus dictum est à Poëta:

Sed facile est vobis verba & componere fraudes,

prætextu pietatis, multos deceperat, qui vultui, & gestui, & sermonis tractui crediderunt. Utq; simulationi sacris peregrinationibus conciliaret autoritatem, terram Palæstinam, quam Deus homo, suis natalibus, suoq; sepulchro insignem fegerat, visitare solitabat. Hoc iter illi occasio pecuniæ lucranda fuit. Nam multam peculij summam illi Christiani vbiq; contribuerunt, qua captiuos redimeret, egentesque sustentaret; quam illa interuertit. Neque enim eam in terram sanctam pertulit, sed clam domi in suos olim vsus sub terra defossam occultauit. Rarò profunt iniquè acquisita, Quare neque mulierem hanc sua furta iuuerunt. Di-

XI.

Psal. 5. 6.

Iac. 5. 1.

S. Gregor.
Turon. lib. 8
de glor. mar-
tyr. c. 106.